கம்பனிடம் கற்கத்தகு உறவல்லா உறவுகள்

முனைவர் ஆ.முருகானந்தம் / Assistant Professor Dr.A.Muruganantham[1]

Abstract

Relatives arise out of Blood, Parental, Mental, Ancestral, Social connections and on account of wedlock too. But apart from this non-blood related people also form connections as blood-related people. Mostly this arises out of community living of the human beings. This relationship caters to the need of lift in life, protection and selfless nature of man. As a result, in literature Saints and Creators refer to God as Mother and Father. The words which denote the relationship in the extended family refer to characters and people in literature. The Ramayana and its study fulfils the concept of probing the non-blood related persons as blood related ones. This Paper has been created to search the idea through the Personalities in the Epic Ramayana, viz., Rama and Jadayu, Rama and Guhan, Rama and Sugreevan, Rama and Veedaran and Rama and Hanuman, etc. which explains this non-blood related connections.

Key Words : Non blood related connections, Blood related connections, Community Living, Ramayana

அறிமுகம்

'இரத்தக் கலப்பாலும்,பெற்றோர; கால்வழியாலும், மன உறவினாலும் ஓரே குழுவினர; ஓரே இடத்தில் வாழும் தன்மையாலும் உறவுமுறை அமைகிறது'' [1]

ஆனால் இவ்வகைத் தொடர;புகள் ஏதும் இன்றி ஏற்படும் அன்புறவுகள் உறவல்லா உறவுகள் என நோக்கப் பெறுகின்றன. மனிதன், சமுதாய விலங்காகக் கருதப்படுகின்றான். கூடி வாழ்வதில் இன்பம் காண்கின்றான் தனித்து விலகி நிற்றல் அவனுடைய இயல்பிற்கு மாறானதாகும். அவ்வாறு பிறருடன் இணைந்து வாழும் நிலை ஏற்படும் போது, தன்குழுவில் உள்ளவர;களைத் தான் அறிந்த உறவுமுறைகளால் அழைத்துத் தனக்கு மிகவும் நெருங்கியவர;களாக ஆக்கிக் கொள்ள விழைகின்றான். இத்தகைய உறவல்லா உறவுகள், மனிதன் தான் வாழும் குழுவினால் தனக்குப் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்காகவும், வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவும், தன்னை பிறரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொள்வதற்காகவும் அமைவனவாகும். எப்பயன்களும் கருதாது இயல்பூக்கத்தால் இத்தகைய உறவுகள் அமைவதும் உண்டு. இவ்வுறவுகள் அமைந்த பின்னர; அவற்றால் பயன்விளைவதும் உண்டு. அடியார;கள், தாம் வழிபடும் கடவுளை எவ்வுயிர்க்கும் தாயாகவும், தந்தையாகவும் போற்றி வழிபடுவர;. 'அம்மையே அப்பா, ஒப்பிலா மணியே' [2] என மாணிக்கவாசகரும், 'அண்ணா நின்னையல்லாமல் இனியாரை நினைக்கேனே' [3] என நம்பியாரூரரும் இறைவனை உறவாக்கிப் போற்றுகின்றனர;. மக்கள் தங்களுக்குள் பழகும் வாய்ப்புகளைப் பெறும் போதெல்லாம் மனைவி என்ற உறவுமுறை தவிர ஏனைய உறவுச் சொற்களால் உறவல்லாத போதும் அழைத்து இணையும் ஆர்வமுடையவர;களாகின்றனர; அவ்வகையில் பெருங்காப்பியமாகிய இராமாயணத்தின்

---

[1]The author is a Lecturer in the Thiruchy National College, Tamil Nadu, India.

துணைக் கொண்டு இன்றைய சமுதாயத்தில் உறவல்லா உறவுகளின் இயல்புகளை நிரல்படுத்தி, உறவு முறைகளின் மேன்மையினைக் கருத்தில் கொண்டு, இச்சமுதாயம் விழிப்புணர்வு அடையும்; என்ற நம்பிக்கையில இக்கட்டுரையானது சமர;ப்பிக்கப்படுகின்றது.

உறவல்லா உறவுகள்

'உறவல்லா உறவுகள்" ஒருவரது பண்புநலன்களுக்கும், அன்புக்கும், எதிர;பார;ப்புகளுக்கும் ஏற்ப பிறருடைய மனங்களில் இடம் பெறும் வேட்கையால் ஏற்படுவன. கம்பனில் சடாயு, குகன், அனுமன், சுக்ரீவன், வீடணன் ஆகியோரிடம் கொண்ட அன்பினால், நட்புறவால் இராமன் உறவல்லாதவர;களை உறவுகளாக ஆக்கிக் கொள்கின்றான்.

உறவு, உறவில்லாதது, என்பன இடத்தின் அளவுகோலைக் கொண்டு வரையறுக்கப்படுவதில்லை. மனநிலையைக் கொண்டு வகுத்துக் காட்டப்படுவதாகும். 'சடாயு புள்ளினத்தில் தோன்றினாலும் தூய உடலினன். கல்வி, கேள்விகளையும் கூர;ந்த மதியினையும் உடையவன். தொலைவில் உள்ள பொருள்களையும் உள்ளவாறே ஆயும் ஆற்றல் உடையவன். கொடிய அரக்கரைக் கொன்று அவருயிரைக் கூற்றுவனுக்கு அளித்து, உடலைத் தன் இனத்துக் கேற்ப உண்டு வாழ்ந்தவன், மிகுந்த புகழையும், ஆயுளையும் பெற்றவன்" [4]

''ஒரு சமயம் தண்டகவனத்தில் நச்சரவம் ஒன்று தயரதனைத் தீண்ட வந்ததைக் கண்ட சடாயு, அதனைக் கொன்று தயரதனைக் காப்பாற்றினான். பின்னர; தயரதன் உண்மையினை அறிந்து சடாயுவைத் தழுவிக் கொண்டான். சடாயு காட்டில் இருந்தபோது தான் இருவரும் நண்பராயினர;" 5 என்று வேளுர;ப்புராணம் கூறுகிறது.

இந்த புள்ளின் வேந்தனும், மக்கள் வேந்தனும் ஒருவருக்கொருவர; உதவி, இன்னுயிர; நண்பர;களாக விளங்கினர;. சம்பராசுரனை எதிர;த்துப் போரிட்ட போது தயரதனுடன் சடாயு துணை நின்று பொருது நண்பனுக்கு வெற்றி தேடித் தந்தான். அது கண்டு மனம் உவந்த தயரதன் 'நான் உடல் நீ எனக்கு உயிர;" என்று கூறி மகிழ்ந்தான். அரக்கர; கோமான் சீதையை கவர;ந்து விண்ணில் தூக்கிச் சென்றபோது இராமனுக்காகப் போரிட்டு இராவணன் வாளால் சிறகுகள் வெட்டப்பட்டு சடாயு வீழ்ந்தனன். சடாயு, இராம இலக்குவர;களால் தயரதன் இறந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் மூர;ச்சையானான். உணர;வு வந்ததும், தயரதன் "நான் உடல் நீ எனக்கு உயிர;" என்று கூறிய வாக்கு பொய்த்ததோ? என்று கூறும்போது உடல் இரண்டாயினும் உயிர; ஒன்றே எனக் கருதும் தலையாய நண்பர;, ஒருவர; இறந்தால் மற்றவர; தொலைவில் இருப்பினும் அச்செய்தி கேட்டவுடன் உயிர; துறப்பர;. தம் நண்பன் இறந்ததைக்; கண்டபின் அல்லது கேட்டபின் உயிர; துறப்பர; இடையாய நண்பர;. கடையாய நண்பர; தம் நண்பர; மறைந்த செய்தியைக் கேட்டறிந்தும் உயிருடன் வாழ்வர;. அத்தகைய கடையாய நட்பினையே நான் கொண்டு இன்னும் உயிரைத் தாங்கி நிற்பதால் நான் விலங்கு என்பது முற்றிலும் பொருத்தமானது! என்று தன்னையே பழித்துக் கூறுவதிலிருந்து அவனுடைய அன்பினை அறியலாம். கூற்றுவன் உடலை வைத்துவிட்டு உயிரைக் கவர;ந்து செல்லுதல் வழக்கம், மாறாக உயிர; என்ற என்னை வைத்துவிட்டு உடல் என்ற உன்னை எடுத்துச் சென்று விட்டானே, பகுத்தறிவற்ற கூற்றுவன் என்று கூற்றுவனை பழிக்கும்போதும், பிரிவுத் துன்பம் தாழாது தீப்பாய்ந்து உயிர; விடத் துணியும் போதும், அவனுடைய அன்பினை உணரமுடியும்.

தந்தை உறவு முறை : இராமன் - சடாயு

கழுகின் வேந்தனாகிய சடாயுவிடம் கொண்ட உறவு மகன் தந்தை உறவு போன்றது. தயரதனும், சடாயுவும் சூரியக்குலத் தோன்றியமையாலும் நட்புறவால் இறுகப் பிணிக்கப்பட்டிருந்தமையாலும், இருவரும் உடன் பிறப்பாளராய் அமைந்தனர;. இந்நிலையில் இராமனுக்கு தந்தையாகும் முறையை அடைகின்றான் சடாயு, இராமனும் தன் தந்தையைக் கண்டது போன்ற உணர;ச்சியும், மகிழ்ச்சியும் அடைந்தான். சடாயு இறந்த பின் ஒரு மைந்தன் தன் தந்தைக்கு ஆற்ற வேண்டிய இறுதிக் கடன்கள் அனைத்தையும் இராமன் சடாயுவுக்கு செய்து முடித்தான். சடாயு தன் நண்பன் மக்களைத் தன் மக்களாகக் கொண்டான். அவர;கட்குத் துன்பம் வந்த போது உடனே சென்று முயன்று அறப்போரில் உயிர; நீத்தான். ‘காட்சியில் கழுகரசனாய் விளங்கிய சடாயு பண்பிலே தெய்வமாகவே விளங்கினான்” [6]

வெளித்தோற்றத்தில் சடாயு பறவையாகவும் இராமன் மனிதனாகவும் காட்சி தந்தாலும் அவ்வுடல்களுக்குள் மறைந்திருந்து அவற்றை இயக்கும் உயிர; ஒன்றே என்பதும், அவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒருமைப்பாடே உண்மை நட்பின் அடிப்படை என்பதும், புற உடலில் வேற்றுமையை எண்ணாமல் உள்ளே உறையும் உயிரின் ஒருமைப்பாட்டை எண்ணி ஆருயிர;க்கெல்லாம் அன்பு செய்ய வேண்டும் என்பதும் , இராமன் சடாயு உறவுமுறையால் உணரத்த கம்பனின் துடிப்பினை உணரமுடியும்.

அறத்திற்குத் துணை நிற்பவர; யாவராயினும் இராமனால் உறவு பாராட்டி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர;. சடாயு, அறத்திற்குத் துணை நின்று ‘தன் உயிர; புகழ்க்கு விற்ற சடாயு’ எனப் பெறுமை கொண்டான். எனவே இராமனால் உகந்து தந்தை என ஏற்கப் பெற்றான்.

‘இராமனுடைய உள்ளத்தில் தந்தையென தோன்றியவன் சடாயு இனவேறுபாடும், உடல் வேறுபாடும் அன்பைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது” 7 என்பதை இராமன் சடாயு உறவு விளக்குவதாகும்

“தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றியும், மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவியும், செயல்படுவதற்கு ஏற்ற ஒரு சூழ்நிலையை அமைத்து இராமன் சடாயு தந்தை உறவைக் கம்பர; காட்டியுள்ளார;” [8]

இராமன் - குகன் உறவு

‘குகனுக்கும், இராமனுக்கும் இடையில் தோன்றிய அன்பு, தாய் மகன் உறவில் உருவானது தான்”;

குகனை இராமனிடம் அறிமுகப்படுத்திய இலக்குவன் ‘தாயின் நல்லன்” என்று தான் அறிமுகம் செய்து வைத்தனன். இவனுடைய தாய்மை அன்பைக் கண்டு உணர;ந்து தெளிந்த இராமனும் இறுதியில் சுக்ரிவனுக்கும், வீடணனுக்கும் குகனை அறிமுகம் செய்துவைக்கும் போது அதே உறவுச் சொல்லால் அறிமுகப் படுத்துகின்றான்.

‘தாயினும் உயிர;க்கு நல்லான்
வழுவிலா எயினர; வேந்தன்

குகன் எனும் வள்ளல் என்றான்” [9] என்ற இராமனின் கூற்று இலக்குவன் கூறியதை ஏற்றமை குறித்ததாகும்.

‘தேவா நின் கழல் சேவிக்க வந்தனன்

நாவாய் வேட்டுவன் நாயடியேன்” [10] *எனும்போது அன்பால் தாழும் நட்பினை இங்கு காணலாம்.*

இராமன் வனத்தில் வாழும் நாளெல்லாம் தன் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்று விரும்பினான்.

‘இனிது இளநெடிது எம் ஊர; எனவும்
நான் உளதனையும் நீ இனிது இரு” எனவும்

குகன் இராமனிடம் வேண்டிக் கொண்டான். இராமன் மனம் நெகிழ்ந்த ‘நீ என் உயிரனையாய்” இலக்குவன் நினக்குத் தம்பியாவான், சீதை உன் தோழியாவள்;, உலகம் முழுவதும் உன்னுடையது நான் உன் ஏவல் தொழிலுக்கு கட்டுப்படும் உரிமை உடையவன்” என்று கூறினான்.

‘அன்புள இனி நாம் ஓர; ஐவர;கள் உளரானோம் என்று கூறி குகனைத் தன் உடன்பிறப்பாக இராமன் ஏற்றுக் கொள்கின்றான்“ [11]

‘உண்மை நட்பே உடன்பிறப்புரிமைக்கு வித்திடுகிறது” [12]

இராமனைத் தன்னைப் போன்ற மனிதனாவே மதித்து எவ்விதப் பயனையும் எதிர;பாராமல் அவனிடம் அன்பு பாராட்டியதே குகனிடம் நாம் காணும் சிறப்பு

‘பயன் தூக்கார; செய்த உதவி பயன் தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது” [13]

என்னும் குறட்கருத்தே நம்முன் நிற்கிறது. இராமன், இலக்கிவன் சீதை என்ற மூவரையும் தன்னின் இளையவர;களாவே மதித்து விட்டமையின், ஒரு தாய் பிடிவாதம் செய்கின்ற குழந்தையிடத்துக் காட்டும் பரிவையே குகனும் அவர;களிடத்துக் காட்டுகின்றான். அன்பை வெளிக் காட்டுவதில் எவ்வித நாணமும் அடையவில்லை குகன்.

இராமன் குகன் உறவு தாயன்பில் முகிழ்ந்து, நட்பில் மலர;ந்து உடன்பிறப்பில் மணம் வீசியது, சீதையும், தன் கணவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இப்புதிய உறவினை எண்ணி அசோகவனத்தில் உள்ளம் நெகிழும் நிலையில்,

“ஒருநாள் பழகினும் பொஜீயோர; கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர;வீழ்க்குமே” [14]

என்றால் அது மிகையாகா

இராமன் - சுக்ரீவன்

கிட்கிந்தை மலையில் அனுமன் மூலம் இராமனைச் சந்தித்தவன் சுக்ரீவன் வாலியால் ஒதுக்கப்பட்டவன் தம்பி என்ற உறவு அழிக்கப்பட்டவன், உருமை என்ற தாரத்தை இழந்தவன், சுக்ரீவனிடத்தில் இராமன் கொண்ட அன்பு, ‘அருளியல்” அடிப்படையில் அமைந்தது எனலாம், நட்பிற்கு ஒத்த உணர;ச்சியே அடிப்படை. இராமனும், சுக்ரிவனும் ஒத்த மனநிலையுடையவர;. சுக்ரீவன் தன்னைவிட ஆற்றல் பொருந்திய இராமனுடன்

நட்புக் கொண்டு தன் அண்ணன் எனும் பகையை வென்றான், இராமனும், சுக்ரீவனும் தாம் பெறுவதற்குரிய பயனைச் சீர;தூக்கி நட்புச் செய்து கொள்வது போற்றுதற்குரியது. இராமனும் சுக்ரீவனும் கொண்ட நட்பு இருவர;க்கும் பயன் தருவதாக அமைந்தாலும் இந்நட்புறவில் உடன்பிறப்பின் பாசப்பிணைப்பினைக் காண முடிகின்றது.

சுக்ரீவனையும் தனது உடன்பிறந்தவனாக ஏற்றுக் கொள்கின்றான். இதனை வீடணனிடம் இராமன் கூறும்போது, ‘குன்று சூழ்வான் மகனொடும் அறுவரானோம்” என்று கூறுவதிலிருந்து உணரமுடிகிறது [15]

இராவணனுக்கும், சுக்ரீவனுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த போரில் நெடு நேரமாகியும் சுக்ரீவன் திரும்பி வராததைக் கண்டு வருந்திய இராமன் நிலையை,

‘மன்னுயிரனைய காதல் துணைவனை வரவு காணான் தன்னுணர;வு அழிந்து சிந்தை அலம் வந்து தளர;ந்து சாய்ந்தான்” எனக் கம்பர; கூறுவதிலிருந்து உடன்பிறப்பின் ஆழம் வெளிப்படும். இராமன் சுக்கிரீவன் நட்பு அரசியல் நோக்குடன் அமைந்தபோதிலும், அந்நட்பு, நாளும் வளர;ந்து உண்மையும், தூய்மையும், சீர;மையும் பெற்று உத்தம நட்பாய்ப் உடன்பிறப்பாய் பரிணமித்தமையை உணராலாம்.

இராமன் - வீடணன்

‘இராமனுக்கும், வீடணனுக்கும் ஏற்பட்ட நட்பு ‘அரசியல் நட்பு ஆகும்” [16]

மறச் செயல்களைத் தம் குலத் தொழிலாகக் கொண்ட அரக்கர; இனத்தில் தோன்றிய வீடணன், அறநெறியைத் தழுவி வாழ்ந்தான் என்பது வியப்புக்குரியது.

‘கவிஞரின் அறிவின் மிக்கான்’ ‘அறிவின் உம்பரான்’ ‘சால்புமிக்கான்’ என்ற சீர;மைக்குரியவன்.

‘குலத்தளவே யாகுமாம் குணம்” என்னும்
‘முதுரையைத் தம் வாழ்க்கையில் பொய்த்துக் காட்டியவன்” [17]

அறிவுடையார; யாவரிலும் மேம்பட்ட அறிவு படைத்தவனாய், விளங்கினான், ‘மேதாவிகட்கெல்லாம் மேலான மேன்மையான்” என்று கம்பர; வீடணனைப் பாராட்டுகின்றார;.

‘புன்புலைப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்” [18]

என்பது வீடணனின் தெளிந்த சிந்தையை காட்டும் இராமனிருக்கும் பாசறைக்கு சென்று ‘கொற்றவா! சரண்”, என்று கூறும் வீடணன் சரணாகதி ‘வைணவதத்துவத்தில் பேருயிரிடத்துச் சிற்றுயிர; அடைக்கலம் பு+னும் உயிர; நட்பை வெளிப்படுத்துவதாகும் 19 மாற்றான் வலியும், துணை வலியும் அறிதற்கு வீடணனின் நட்பு இராமனுக்குத்துணை புரிந்தது.

குகனையும், சுக்கிரீவனையும் உடன் பிறந்தவனாக ஏற்றுக்கொண்ட இராமன் வீடணனையும், “நின்னொடும் எழுவரானோம்” எனத் தன் தம்பி முறையாக் கொண்டான். இராமன் இலக்குவன், சுக்கிரீவன், அனுமன், அங்கதன் முதலானோர;கள் உடனிருந்தும் வீடணனையே தன் உயிரனையச் சானகியை அழைத்துவருமாறு பணியைக் கொடுக்கின்றான். இந்நிகழ்ச்சி இராமன் வீடணன் பால் கொண்டிருந்த நட்பின் திண்மையைக் காட்டுவதோடு எத்துணைஏற்றமுடைத்து என்பதை அறியலாம். அதோடு

மட்டுமல்;லாது வீடணனும் தன் நண்பன் இட்;டக்கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு 'யான் பெற்ற பேறு யாா; பெற்றாா;' என்ற பெருமிதத்துடன் சானகியை விமானத்தில் ஏற்றி அழைத்து வந்தான். இந்நிலையில் இராமன் வீடணன் உடன்பிறப்புப் பாசஉணா;வு வெளிப்படும்.

“இலங்கைப் போரில் வீடணன் இராமனின் வெற்றிக்கு பெருந்துணை புரிந்தான். இலக்குவன், அனுமன், அங்கதன் முதலியோா; இந்தரசித்தைக் கொன்று அவன் தலையுடன் இராமன் முன் வெற்றி வீரா;களாய் வந்து நின்றபோது, இராமன் அவா;களை நோக்கி, 'இவ்வெற்றி இலக்குவனால் மட்டும் அன்று, அனுமனாலும் அன்று, இறைவனது சிறப்பினாலும் அன்று, வீடணன் தந்த வெற்றி இது” *20* என்றுக் கூறி வீடணனுக்கும் புகழ்மாலை சூட்டினான். குகனையும், சுக்ரீவனையும் நட்பாகக் கொண்ட கருணை வள்ளல் அரக்கா; குலச் செல்வனை நட்பாகக் கொண்டது அவனது நட்புச் செல்வதின் நிறைவினைக் காட்டுகிறது.

இராமன் - அனுமன் உறவு

காற்றின் வேந்தனுக்கு அஞ்சனை வயிற்றில் தோன்றியவன் அனுமன். 'சொல்லின் செல்வன்” என்ற இராமனால் போற்றப் பெற்றவன். வாலிக்கும், கும்பக்கா;ணனுக்கும் நிகரான வலிமையுடையவன்.

ஒருவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே அவா;கள் பால் நம்மை அறியாது அன்பானது பெருக்கெடுத்து ஓடி ஏதோ ஒரு உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வது போல இந்த இராமன் அனுமன் நட்புறவு அமைந்தது.

நீ எனக்கு எவ்வளவோ சிறந்த உதவிகள் செய்திருக்கிறாய் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் என் உயிரே தக்க பிரதியாகும். நீ செய்துள்ள கணக்கற்ற உதவிகளில் ஒன்றுக்கு ஈடாக என் உயிரை அளிப்பதாக இருந்தாலும் பல பிறவிகளில் நான் கடன்பட்டவனாகவே இருப்பேன். நான் உன்னிடம், பட்டுள்ள கடனைத் தீா;ப்பது என்பது ஒரு நாளுமில்லை, என்று இராமன் அனுமனைக் கொண்டாடுவதிலிருந்து இராமனின் உள்ளத்தில் நிலையான இடத்தை அனுமன் பெற்றமை உணரப்படும்.

இராமன் அனுமன் உறவு, அனுமன் நோக்கில் ஆண்டான் அடிமை உறவாகவும், இராமன் நோக்கில் நட்புறவாகவும் அமைவதாகும். இராமனது ஏவல் தொழில் செய்து வாழும் உரிமையைத் தனக்கு வழங்குமாறு அனுமன் இராமனிடம் வேண்டினன். சீதையைத் தேடிச் சென்றதோடு இலங்கைப் போரில் பேருதவியும் புரிந்தனன் சுக்ரீவனுக்கு 'ஏவல் கூவல்” பணி செய்து வாழும் அனுமன் இராமனுக்கும், அவன் இளவலுக்கும் பணி செய்வதைத் தன்னுடைய பெரும் பேறாகக் கருதினான்.

நிறைவுரை

வேடா; குலத் தலைவன் குகனையும், பறவை இன சடாயுவையும், குரங்கினமாகிய சுக்ரிவனையும், அனுமனையும் நொது மலராகினும், நட்பாகவும், உறவாகவும், கொண்டு உறவை விரிவு செய்தவன் இராமன். பகைவரிடமும் நட்புக் கொண்டு இராமன் ஒழுகியதை வீடணன் தொடா;பு உணா;த்தும் கம்பன் காப்பியத்தில் குறிக்கப்படும் உறவல்லா உறவுகள் குடும்ப அமைப்பினால் ஏற்படும் தொடா;பில்லாத பிற உறவுகளையே குறிப்பதாகும். “டீடழழன ளை வாஏஉமநச வாயஸீ ரயவநச” குருதித் தொடா;புடைய உறவுகளைவிட குருதித்தொடா;பில்லாத உறவுகளான உறவல்லாத உறவுகளே (நண்பா;களே) மாறி

வரும் சமுதாயத்தில் உறவினர;களை விட, இப்பொழுது முன்னின்று இருந்து பல உதவிகளையும் செய்துவருகிறார;கள். அவர;களே ஒரு தனிமனிதனின் மனதில் பதிந்து விடுகின்றனர;.

உறவுகள் காகிதச்சங்கிலிகளாக இல்லாமல் உறுதிப்படைத்த எஃகாக இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உறவுப்பாலம் அறுந்துபடாமல், நொறுங்கிப்போகாமல் காலம் கடந்து நிலைத்து நிற்கும். ; என்பதை சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டி முன்னேற்ற பாதையில் பீடு நடை போடுவோம்.

Bibliography

Athiveraramapandiyan. *Ve__ivç_kai.*

Kambar. *KamparâmâyaGam*.

Kiiran, Pulavar. (2010). *IrâmâyaGak Ka7añciyam.* Chennai: Vanathi Publication.

Manikkavasagar. *Thiruvasagam*.

Pandurangan, A. (1989). Kâppiya Nôkkil KamparâmâyaGam. Chennai: New Century Book House.

Tçvâram, Ç;âm Tirumu_ai.

Thiruvalluvar. *Tirukku_a7.*